

MIDNATTSPROPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

*”GÅ UT på gator och
gränder... Nödga dem att
komma...”*

NR 9

1 – 15 MAJ 1967

PRIS 1.10

Omshugsbild: Möte i Hötorgscity Stockholm

Midnattsropet —

organ för andlig
väckelse i dag

Utkommer med ett 24-sidigt nr
den 1 och ett 20-sidigt nr den
15 varje månad.

Ansvarig utgivare är
ARNE IMSEN

Prenumeration kan verkställas på
närmaste postanstalt genom inbe-
talning på postgironr **57 16 20** på
postens tidningsinbetalningskort,
eller genom skriftlig hänvändelse
direkt till tidningens exp. Abonne-
manget (ej gåvo- och billighets-
prenumerationer) gäller tills upp-
sägning sker.

Prenumerationspriset är:

Helår 24: —, halvår 13: —, kvartal
7: —. Lösnummer 1: 10. — Till Fin-
land, Norge och Danmark är priset
detsamma som i Sverige.

Gåvor till tidnings- och traktat-
missionen mottages med tacksam-
het. Postgiro 57 16 20.

Adressen till tidningens redaktion
och expedition är:

Surbrunnsgatan 60, Stockholm VA

Telefonnummer:

Redaktion och expedition **32 80 02,**
31 71 35.

Meddelande om adressförändring
måste göras senast tre veckor in-
nan den skall träda i kraft och
kan ske genom skriftligt medde-
lande till tidningens exp. eller på
postens adressförändringsblankett
nr 870.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag, såsom vittnesbörd om
personliga upplevelser, rapporter
om Guds verk etc.

Redaktionskommitté:
DONALD BERGAGÅRD
ERIK G. ERIKSSON och
ANDERS B. ANDERSSON

H. Halls Boktr. AB, Jönköping 53906 - 1967

PINGSTKONFERENS I STOCKHOLM

**Då vänner från
hela Skandinavien samlas**

MÖTESTIDER:

Pingstafton kl. 16.00

Stort lovprisningsmöte i Viktoriasalen.

Övriga möten hållas i

BORGARSKOLANS AULA, Kungstensgatan 2

Pingstafton 19.30

Pingstdagen

Anmandag pingst

11.00, 15.00 och 19.00

Vittnen:

**Petter Gylver. Ola Kreven och
Torved Pedersen från Norge.
Ernst Höglander, Arne Imsen m. fl.**

En jublande sångarskara från *Oslo, Stockholm*
m. fl. platser sjunger Herrens lov.

”SE JAG VILL GÖRA NÅGOT NYTT —
MÄRKEN I DET ICKE?”

Nr 9

1 Maj 1967

Årg. 8

Nils Westberg:

MORALLÄXA ELLER UPPENBARELSE

Gud har i alla tider med härlig kraft uppenbarat sin nitälskan för väckelse, för dess friskhet och frihet, och sin angelägenhet att bevara varje enskild väckelsesjäl under Andens direkta ledning och personliga inspiration. Vi upplever på samma sätt Hans omsorg om Maranataväckelsen i detta avseende.

Vår tid är kollektivets tidevarv. Vi har partitänkande, folkmeningar, gruppidéer, förbundsåsikter och massdemonstrationer. Man samlas till gemensamma uttalanden och sympati- eller antipatitryttringar på det politiska, fackliga och religiösa området, och den enskilda människan gömmer sig med sitt personliga ansvar bakom den allmänna opinionens breda men intetsägande rygg. Det är tryggare att protestera kollektivt än att svara enskilt för sin övertygelse.

Det djupt tragiska är emellertid att demokratis, pöbelväldets, psykologiska och idémässiga funktionssätt har av kristna rörelser anammats och vidareutvecklats i tro att detta är ett sant uttryck för andlig aktivitet och berömvärt tidsmedvetande. Det samfund, som icke har färdigstörpta åsikter om legala aborter, preventivmedel, u-landshjälp eller brottmålsagstiftning, riskerar ju att bli betraktat som ohjälpligt inaktuellt och efterblivet. Därför skyndar man sig att göra uttalanden, samla namnlistor och lämna petitioner i än den ena, än den andra brännande frågan och gärna i ekumenikens slätstrukna namn. Så läser man sig i positioner, som man sedan till varje pris måste försvara utåt mot den sekulariserade världens retfullt genomskådande analyser

och angrepp. Det är det pris man får betala, därför att man avvikit från Jesus och Bibelns enda uppdrag till sina lärjungar: Att PREDIKA EVANGELIUM OCH GÖRA ALLA FOLK TILL LÄRJUNGAR. (Matt. 28: 19.)

□ □ □

Men bakom denna religiösa tvärsäkerhet i sociala och moraliska frågor brottas den enskilde kristne i stor nöd och bävan för att lösa trosproblemen praktiskt och till vardags. Här går det inte med svävande resonemang eller idétaktiska finter. Här måste SANNINGEN stå fram i ljuset, en sanning som vunnits endast genom en PERSONLIG UPPGÖRELSE inför levande Gud av ett förnyat sinne under Andens smörjelse. Det blir fråga om tillämpning av Pauli råd till Timoteus: "Fly ungdomens onda begärelser, och far efter rättfärdighet, tro och kärlek, och frid med dem som av RENT hjärta åkalla Herren. Men UNDVIK dåraktiga och barnsliga tvistefrågor, du vet ju att de föda av sig strider." 2 Tim. 2: 23—24.

TY DET FINNS INGEN KOLLEKTIV LÖSNING FÖR ETT MÄNNISKOLIV. Varje individs liv är UNIKT. Redan sådana betingelser som miljö, arv, intellektuell utrustning och erfarenhet skiftar för varje enskild varelse och är i och för sig uttryck för Skaparens och skapelsens ofattbara mångfald. Därför blir Guds PERSONLIGA intresse för var och en det enda naturliga och samtidigt det mest fantastiska. UTFRÅN VARS OCH ENS SITUATION OCH MÖJLIG-

Forts. på sid. 22.

frågelåda

En erfaren präst ger här råd i andliga frågor, om livsproblem och andra väsentliga ämnen. Vår Kyrkas läsekrets är välkommen till honom under adress: Frågelådan, Vår Kyrkas redaktion, Stockholm 7.

Ska jag döpa om mig nu?

Fråga 1.

Det står i bibeln att vi måste födas på nytt om vi ska komma in i himlen. Hur går det till? Och att vi ska vara födda av vatten och ande. Ty den som icke är född av vatten och ande kommer ej in i himlen. Hur går det till? Vidare står det att den som tror och bliver döpt skall vara frälst. Och på ett ställe står det: Gör sinnesändring och låt döpa dig till syndernas förlåtelse så skall du som gåva undfå helig ande. Vad säger prästen om det?

Jag är barndöpt och konfirmerad. Men nu sedan jag växt upp och läst bibeln så har jag reflekterat på allt detta. Jag skulle inte vetat om att jag är döpt om ej mina föräldrar talat om det. Inte kunde jag tro då eller göra sinnesändring och få syndernas förlåtelse när jag ej visste om något. Och dop i anden och tungotal — hur får man det och hur ska man göra? Ska jag döpa mig nu när jag kan tro på ordet? Ge mig ett uppriktigt och rätt svar till hjälp. Jag är barndöpt och konfirmerad men känner mig som den värsta syndare och rent ut sagt: jag går förlorad. Hur ska jag bära mig åt?

Olycklig

Svar:

Ni skriver att Ni känner Er som den värsta syndare. Förstår jag Er rätt, om jag tror att Era frågor egentligen är dessa: Hur ska jag få syndernas förlåtelse, hur ska jag kunna vara viss om att jag har Guds förlåtelse?

I en sådan situation brukar vi gärna vända blicken mot oss själva och fråga vad vi själva skall kunna göra. Svaren kan bli olika. T. ex. att vi ska visa en starkare tro, leva ett mer oförvitligt liv, kanske döpa om oss, kunna bli sådana att vi talar tungomål såsom berättas i Nya testamentet, och mycket annat. Men det är ju inte så vi får förlåtelse. I stället för att se på vad vi själva ska göra, får vi se mot Gud och se vad han gör. Vi läser i Bibeln om hur Jesus mötte människor och gav dem förlåtelse. Det finns hos Gud en kärlek till varje människa. Jesus visar oss den och det är den vi får ta fasta på när vi söker förlåtelse.

Dopet är enligt vår kyrkas lära en synlig händelse varigenom vi möter denna Guds kärlek. Bibeln framställer dopet som en ny födelse. Att där möta Guds kärlek är alltså enligt Bibeln en lika betydelsefull händelse som att bli född. Eftersom Gud ju verkar genom sin Ande kan dopet beskrivas med sådana ord som dem Ni anför: att bli född på nytt, född av vatten och Ande. (Joh. 3:1–21.)

Denna Guds kärlek är något som vi får möta redan som små precis som barnen möter föräldrarnas kärlek långt innan de förstår att den finns. När ni växer upp är det naturligtvis meningen att vi ska få kunskap om vad dopet innebär och vad det förpliktar till. (Barn-dop förutsätter alltså att vi lever i en kristen miljö.) Då kan detta att vi är döpta bli något att ständigt återvända till och hålla sig till.

Inför Guds kärlek får vi också göra sinnesändring — inte en gång utan varje dag.

I urkyrkan befann man sig på ett missionsfält bland människor som vuxit upp utan att ha hört talas om Kristus. Där var det naturligt att ha vuxendop precis som det är i dag där evangeliet förkunnas för icke kristna.

Vad ska vi då göra för att få syndernas förlåtelse? Vi ska hålla oss till Gud, tro på hans kärlek som vi mött redan i dopet, tro att den gäller oss och tala ut i bön till Gud om det som vi sörjer över. (1 Joh. 1:9.) Det dop som Ni varit med om som barn är det dop i vatten och Ande, den nya födelse, som Bibeln talar om. (Se t. ex. Titus 3:4–7.)

Kanske är det något särskilt som Ni går och bär på och inte tror att Gud kan förlåta. Då kan det vara en stor hjälp att få vara med om enskilt skriftermål. Om det kan Ni läsa i slutet av psalmboken. Ni finner det om Ni där slår upp "Enskilt skriftermål" i registret på sista sidorna.

Mot väggen...

**Björne Erixon
benar upp
statskyrkans
villfarande
dops- och
konfirmations-
lära —**

- **Den erfarne prästmannens frälsningslära är mer besläktad med hednisk magi och besvärjelse än med evangeliets stora frälsningsmysterium**
- **Inga nådamedel gör den medvetna sinnesändringen och personliga tron överflödiga**
- **Barnbegjutning, konfirmation och fadderinstitution hör visserligen hemma i de kyrkliga bekännelse-skrifterna, men kan trots teologernas spetsfyndigheter icke hänledas ur trons urkund och enda auktoritet, BIBELN**

Vi möter här en olycklig *människa*, som söker svar på en allvarlig och djupt angelägen fråga. Stora värden står på spel och då kan man inte handskas så lättvindigt med detta problem. Vilket *olyckligt* svar. Prästen söker lugna den oroliga själen med hänvisning till det s. k. barndop sökaren funnit otillräckligt och meningslöst.

Det finns goda skäl tro att prästens svar troget återspeglar kyrkans dopundervisning. Han pekar alltså på barndopet. Men snälla pastorn, på vilken grund vilar detta dop? Om ingen *biblisk* grund finns blir situationen ännu värre för frågeställaren! Det bör med skärpa framhållas att kyrkans dop saknar förankring i Nya Testamentet. Den olycklige lämnas helt i sticket!

I NT finns klar och tydlig vägledning. Den ärlige leder Gud rätt. Prästens svar är ett typiskt utslag av den själavård statens prästerliga tjänstemän portionerar ut genom sina sakrament. En högt betald villfarelse!

VÄR någonstans i Nya Testamentet finns barndopet? Hela bevisbördan vilar på prästen. Ge oss *bibliska* exempel, icke antaganden! *Historiska* bevis för spädbarnsdop inom NT finns ej. Det måste t. o. m. *allt* fler teologer erkänna. "Praktiserande av spädbarnsdop i apostolisk och efterapostolisk tid kan ej bevisas." Prof. Hauck. "Givetvis blev bara sådana som trodde på Jesus Kristus på den tiden döpta, *eftersom det ännu icke var något spädbarnsdop*. I den efterapostoliska tiden hör vi också bara om dop av vuxna." Prof. W. Heitmüller. Kan prästen bevisa motsatsen? Vad skall en frälsningssökande satsa på? Traditionen eller NT? Barndopet har ingen rätt att kallas ett kristet dop, om NT får tala. Men det står ju att man döpte "hela hus". Hur gick det till? I Kornelli hus: "Alla tog emot Ordet, som Petrus predikade. Anden föll över *alla* och *alla* döptes." Apg. 10: 44–48. I fångvaktarens hus: "Alla kom till tro på Herren och

alla lät döpa sig." Apg. 16, 32 f. Krispus' hus: "Alla kom till tro på Herren och *alla* lät döpa sig." Apg. 18: 8. Men här är det *ej* fråga om någon kollektivanslutning utan en individuell frälsning. Vi skulle på liknande sätt kunna fylla hela denna tidning med exempel på familjer där *alla* — var och en — kommit till *personlig* tro och blivit döpta.

Men fanns det inte barn i dessa "hus"? Antaganden och gissningar! Kan eller får man bygga upp en frälsningslära på så *osäkra* och *tvivelaktiga* grunder? Vi måste väl bygga på det *säkra* som står och inte på det teologer antar står i NT? Får traditionen bestämma kursen kan det faktiskt gå så illa att Roms förföriska sköckkyrka blir ändstationen och icke Nya Testamentets brudförsamling. Alla vägar bär ju till Rom, sägs det!

I 1 Kor. 7 härleder Paulus barnen helighet, men observera *ej* ur dopet, utan ur det faktum att minst en förälder är troende och döpt. (Det syns klart av sammanhanget.) Det finns sålunda inga *säkra historiska* bevis för barndopet men denna religiösa ceremoni och praxis lever kvar, bl. a. på grund av villfarelsens makt och traditionens eftersläpande seghet.

Lägg märke till hur prästen talar om den Guds kärlek människan sägs möta i dopet (den s. k. förekommande nåden). Men hur går det för de barn, som av en eller annan anledning ej begjutes? Vågar vår erfarne präst garantera deras salighet? (Jesus sade: "Guds rike hör sådana till." (I så fall: "Varför begjupte barnen?") (!) Barndopsteologin stämmer ej överens med NT:s trosuppfattning. Vi får *aldrig* upplösa det intima samband mellan tro och dop apostlarna lärde och praktiserade. Kan för övrigt späda barn tro? Luther vacklade i denna fråga. Tågordningen i NT var *alltid* denna: Förkunnelse av Ordet — mottagandet, överbevisning om synd, och den individuella tron leder till omvändelse åtföljd av dop i vat-

ten och Ande. Så fungerar det ständigt eftersom vi alltid befinner oss i en missionssituation. Sedan man alltså tagit emot Jesus Kristus såsom Frälsare och bekant honom, blev man sammanvägd med honom till likhet med hans död och uppståndelse. Det finns ingen motsägelse mellan dopets *form* (neddoppande i vatten helt och hållet) och dess *innehåll* (en begravning och en uppståndelse). Pånyttfödelsen är en andlig förlösningssakt verkad genom vattnet, blodet och Anden. I dag står och faller barndopsläran med *en enda* förutsättning: Lever vi i en kristen miljö? Hur ser den ut? Sådana påståenden är *väl* som *en spökröst ur förgången tid*? Lever vi i en missionssituation då faller kyrkans barndopslära ihop som ett korthus. Det medger som bekant även prästerna. Då kan kyrkan acceptera blott ett dop: de troendes dop.

Kommer kyrkan även i fortsättningen underblåsa *det officiella religionshyckleriet*? Här borde väl allt döparfolk resa sig till protest? Hur länge skall ekumeniska hänsyn, i toleransens namn, få hämma och hindra denna aktivitet? Vet de pingstvännar, som så ivrigt flirtar med kyrkan, hur barndopsförkunnelsen fungerar? Många väckta görs immuna mot evangeliets radikala omvändelsekrav. Är inte prästerna statens legala religiösa abortörer, som genom sina andligt dödande injektioner släcker livet och hindrar pånyttfödelse?

Den kyrkliga konfirmationen saknar allt stöd i Skriften. Bibeln talar om beseglandet med löftets helige Ande, andedopet. Ef. 1: 13 f, 4: 30.

Till den sökande i Vår Kyrka vill jag säga: Följ den övertygelse Du kommit fram till. Den är baserad på NT:s orubbliga grund och är ett verk av nådens och kärlekens Ande. Se till att Du blir döpt i vatten på bibliskt vis och vidare döpt i den Helige Ande. Det leder Dig till ett harmoniskt och meningsfullt tjänande i Guds rike. Gud välsigne Dig!

KALLELSE - TJÄNST -

"Men när den helige Ande kommer över Eder, skolen I undfå kraft att bliva mina vittnen..."

Ap. 1: 8

Jesus har många beundrare överallt — beundrare bland fattiga, bland rika, bland intellektuella — ibland alla, men han har kolossalt få EFTERFÖLJARE. Kristendomens stora olycka är att kyrkorna i mycket stor utsträckning är uppburna av Jesus-beundrare, men av få Kristus-efterföljare. —

Numerärt sett borde kristendomens ställning vara gynnsam, ty man kan räkna de kristna trosbekännarnas antal i miljoner. Det påstås att också i vårt land finns flera hundratusen frikyrkliga. Läger vi till statskyrkans troende blir det en ansenlig skara, MEN DE FLESTA ÄR BARA JESUS-BEUNDRARE. — Tyvärr är det också på det sättet, att många av dem som vill tjäna den Jesus de beundrar motverkar Hans egen sak. —

Bergspredikan förutsätter korset

Låt mig få säga att det finns många idag, som hyllar Jesu religion så långt det gäller kristen etik och kristen moral. Många sätter både litterärt och sedligt stort värde på Jesu bergspredikan, men Bergspredikan utan korset blir endast sadism på hög nivå. Bergspredikan får sin betydelse i ljuset av Jesu kors. Kristen moral är inget förbättringsförsök på en skapelse, som redan är under Guds dom. Bergspredikan förutsätter korset — korset, inte som en kraftlös dekoration — utan som en Guds kraft till frälsning för var och en som tror.

Korset är en symbol för synd, förnedring, liderlighet och död, men det är vid Korset Gud också har bestämt möte med syndaren. Korset är avstjälningsplatsen där vi får kasta av oss bördorna — prisad vare Gud — och mottaga det liv som är av Gud. —

En förunderlig värld av liv och kraft

Men icke enbart Korset för oss in i det fullödiga liv som bibeln talar om att de första kristna ägde. För att bli en verklig kristen, måste också uppståndelsekraften tilldelas oss. Det är den helige Andes verk.

Den helige Ande överbevisar om synd, om rättfärdighet och dom. Den helige Ande visar

alltså människan hennes rätta ställning — sådan hon är inför Gud. Denna Ande för också människan till den plats, där Gud har stämt möte, öppnar för henne en förunderlig värld av liv och kraft av försoning och förlåtelse, där pånyttfödelse sker och livsmeddelesen till barnskap hos Gud blir en verklighet.

Livsmeddelesen är en bestämd erfarenhet i den kristnes liv. Det är icke säkert att vi alltid kan historiskt bestämma när det skedde, men vi kan genom den inneboende Andens vittnesbörd äga en full förvisning om vårt barnskap. Livsmeddelesen är en bestämd erfarenhet, antingen det skedde vid en bestämd tidpunkt — den och den dagen — eller vi saknar uppgift om denna tidpunkt. Vad vi vet är, att detta är en erfarenhet utan vilket livet skulle bli en meningslös ökenvandring, en tynande, outhärdligt tröttande tillvaro. —

I livsmeddelesen ligger en kallelse till tjänst

Du måste uppleva kraftmeddelesen till tjänst. Barnskapet är rikt — det råder inget tvivel om det — men det som ger färg åt barnskapet är att Gud i pånyttfödelsen också lägger en personlig kallelse till tjänst — en tjänst som är oerhört intressant.

Det är här som många tar fel. Istället för att gå in i denna tjänst, isolerar de sig, blir andliga enstöringar och får aldrig andlig gemenskap med andra heliga. Andra försvinner i det religiösa kollektivet, in i den religiösa grå massan och utvecklas aldrig självständigt. Gud har icke menat att vi skulle vara reproduktioner, kopior, utan att vi skulle vara original. Gud har heller aldrig tänkt att vi skulle vara romantiska tillbedjare av människor och hänge oss åt människoförgudning eller idoldyrkan. Gud har tänkt att vi skulle utvecklas till pionjärer, till stridbara kristna. —

Ibland har jag en känsla av att många aldrig kommer fram till fronten. De är med och paraderar vid högtidliga tillfällen men däremellan ser man dem aldrig. —

Vi måste ta emot andlig utrustning

Nu är ingen tid för religiösa parader. —

Nu mobiliserar Konungen till tjänst, till strid

UTRUSTNING

Predikan av
Arne Imsen

mot alla de onskans makter, som ockuperat många av de fästen våra fäder intog under nöd och vanda, överlåtelse och tillförsikt. —

Du säger att du har inga personliga förutsättningar, icke talang, icke begåvning, icke utrustning, för en sådan tjänst! —

Det är icke de, som utför andliga bragder, vilka kan åberopa sig av moralisk kraft, intellektuell skärpa, fysisk spänst eller andra talanger och gåvor. Det är icke i kraft av vår naturliga utrustning, inte heller avsaknaden av en sådan utrustning, som gör att Herren använder oss. —

Det är frågan om att ta emot EN ANDLIG UTRUSTNING. Det är denna utrustning Jesus talar om, då han säger: "När den helige Ande kommer över eder skolen I undfå kraft..."

Det är denna utrustning vi måste ha.

Kristendom är kamp

Det ligger en stor fara i vår nöjes- och lustkultur. Då lustmomentet överbetonas i förkunnelsen blir vi nöjeslystna. Kristendom är mer än lust, mer än nöjen — kristendom är kamp. —

Man har på många håll tagit bort saltet i kristendomen och ersatt det med socker. Men det är icke socker vi behöver, det är kristendom med *sälta*. Det religiösa pudersocket, som man strör över församlingarna idag och den söta sirapskristendomen har en farlig förmåga att förvandla människorna till religiösa blötdjur. Det gör icke evangeliets kristendom därför att den har salt i sig. Det är en kristendom, som ger *klart besked* på frågorna om synd, rättfärdighet och dom. Den är icke en både-och-kristendom — den är en antingen-eller-kristendom. Det är icke världen *och* Gud, utan världen *eller* Gud, Guds vänskap *eller* världens vänskap — icke båda delarna. —

I det ögonblick man accepterar den bibliska kristendomen kommer man i strid. Jag skall säga en sak här, som många kanske blir ledsna på mig för, men jag måste ändå säga det, eftersom det förekommer i en sådan oerhörd utsträckning. I samband med den pjäs i TV-teatern, som nyligen visats, skedde ett angrepp på Frälsningsarméns insamlingsmetoder. I samband med detta observerade jag ett uttalande som är alarmerande. Det var en av Frälsningsarméns högre officerare, som blev intervjuad med anledning

av det angrepp som riktades mot dem. Han hänvisade där till över trehundra pressurklipp som talade till Frälsningsarméns förmån. "Och", säger han, "den allmänna opinionen har ju visat var den står någonstans." —

Jag anser de där trehundra pressurklippen, till förmån för Frälsningsarmén, vara mer alarmerande än TV-pjäsen. —

Det är ett tvåfrontskrig vi måste utkämpa

Du tycker naturligtvis att jag är en riktig rebell, då jag säger, att den dag då vi skaffat oss en sådan goodwill att vi blivit accepterade, då är det fråga om att vi har förlorat saltet i vår kristendom. Den dag då världen börjar tala gott om oss, är det verkligen anledning att fråga om det är rätt ställt med oss. "Såsom det en gång gick mästaren, så kommer det att gå lärjungen", sade Jesus en gång. —

På samma sätt som Jesus bemöttes av den judiska kyrkoskökan och det romerska vilddjuret, så kommer den sanna kristendomen i alla tider att få utkämpa ett tvåfrontskrig mot den falska religiositeten och mot världen — mot den kristendom som allierat sig med världsväsendet, som teoretiskt fortfarande bekänner Jesu namn, men som går i armkrok med världen.

Evangelium är nåd men också sanning

Evangelium är budskapet om Guds nåd, men det är bara en sida — det är också ett budskap om Guds sanning. Skall det till en verklig frälsning, då måste både nåden och sanningen vara med.

Vi måste ha den gudomliga sanning som blottställer vår inre värld. Det måste komma dit hän att vi är redo, att inför Gud kasta masken, bli ärliga, uppriktiga, sanna. När "sanning i hjärtegrunden" är ett faktum, då är nåden nära — den pånyttfödande och frälsande nåden.

Det är meningslöst att locka människor in på trons väg med falska frihets- och lyckoideal. Kom till Kristus, säger man, och du blir lycklig — kom och du blir glad. — Sådant tal är meningslöst.

Då vi nalkas Gud är det första vi möter ett kors, vi kommer aldrig undan det. Man stövlar icke in i Guds rike med oomskuret hjärta och ett opånyttfött sinne — ingalunda. —

Korset betyder en kris. —

Har du varit med om den krisen? —

Vi skulle kunna tala om detta utifrån Paulus-ordet: "Bedrövelse efter Guds sinne ... bedrövelse, som kommer åstad en bättring, som man icke ångrar." — De första erfarenheterna vid korset är bedrövelse och djup olycka, men, Gud vare lov, vi stannar icke vid detta. När man där kastat av sig bördorna, då brukar det lättna. Det är en ljuvlig känsla, att veta, att allting är klart. Då får du liv — liv och liv igen. Det är det du behöver. Vi har världens förnämsta krafter till förfogande: nåden och sanningen.

Det är ingen relativ sanning som man kan tänja ut som tuggummi utan den absoluta sanningen som frälsar och föder pånytt. —

Budskapet måste tränga igenom attityderna

Där evangelii sanning proklameras med kraft, där blir det folk rörelse — rörelse *mot* Golgata och *från* Golgata.

Vet du vad det beror på? —

Jo, där detta evangelium blir proklamerat med kraft, avslöjas obarmhärtigt de krafter, som ligger dolda under den kulturella fernissa vi kallar för civilisation. Det visar sig då, att den civiliserade hedningen är lika besläktad med vilddjuret, som den ociviliserade. Det är bara det att man lyckats i vissa avseenden tämja dess värsta sidor. —

Om vi proklamerar Jesu budskap om full och härlig frälsning från synden och dödens värde utan evangeliets *kraft* sker ingenting. Människorna blir bara mer självgoda, självtillräckliga och ännu mer ljumma. —

O, vad narraktiga vi är. —

Vi borde gråta över vårt elände och säga: Herre, ge kraft och sting åt vårt budskap, så att det går igenom och icke viker tillbaka för attityderna, varken för de fromma eller för de ogudaktiga, utan tränger in i hjärtat och ställer människorna inför sanningen. —

Forts. i nästa nr.

"PÅ DIG KALLAR HAN NU..."

"Och när Han såg folkskarnorna, ömkade Han sig över dem, eftersom de voro så illa medfarna och uppgivna, lika får som icke hava någon herde. Därför sade han till sina lärjungar: 'Skörden är mycken men arbetarna äro få. Bedjen fördenskull skördens Herre att Han sänder ut arbetare till sin skörd.'" Matt. 9: 36—38.

Den stora massan vandrar i dag utan Gud och föres framåt av en djävulsk makt, som varken ger människan glädje, frid eller ro. Resultatet blir missmod, ångest och ett jagande efter tillfredsställelse för stunden. —

Jesus ser med kärleksfull blick ut över folket också i dag.

Han vill bli den gode Herden för dem, som ännu inte lärt känna Honom. —

Till sina lärjungar säger Jesus även i denna tid, att "skörden är mycken och arbetarna få". Därför uppmanar Han oss att bedja om skördemän. Vi ser i denna underbara väckelse, hur Gud har hört oss och sänt ut många brinnande vittnen. De får stå mitt i skördefältet och jublande föra fram människor till Jesus, som Han löser från det gamla och för in i sitt rike. —

När Jesus sände ut sina lärjungar, de första evangelisterna, sade Han till dem att stanna i Jerusalem och där förbida vad Fadern hade utlovat. Få dagar därefter skulle de bli döpta i helig Ande. Jesus visste att utan detta skulle de aldrig kunna evangelisera världen. Men då de fick uppleva hur elden föll över dem, fick de kraft att gå ut och som segervinnare förkunna ett korsets evangelium, åtföljt av tecken och under.

Jesus är densamme i dag och Han kallar dig att vara i tjänst för Honom den tid som är kvar innan Han kommer igen.

Du som inte tagit emot Jesus: *På dig kallar han nu*. Du som är avfälling, gör som den förlorade sonen: Stå upp och kom tillbaka till fadershuset! —

Låt oss alla vara med i skaran, som redo väntar Jesus på skyn!

Maranatahälsningar
Ingvar Strömbäck,
Vetlanda.

Förnyad — helad i ett ögonblick

Helle Israelsson

"Om jag ock vandrar i döds-skuggans dal, fruktar jag intet ont, ty du är med mig, din käpp och stav, de trösta mig."

Under vissa perioder av vårt liv kan svårigheter och prövningar komma i vår väg — ingen undgår detta. —

En sådan svår tid kom även

i mitt liv då min lille sexårige son hastigt rycktes bort efter endast några dagars sjukdom. Jag vandrade liksom i döds-skuggans dal och det kändes tungt att leva. Andra påfrestande saker kom samtidigt i min väg och jag kände mig övergiven av både Gud och människor. — Men Gud hade inte glömt mig.

Tiden gick och en kväll satt jag i min stol och läste. Plötsligt kände jag en väldig kraft genomströmma min kropp. Samtidigt gjorde den helige Ande levande för mig att nu var det skördetid och själar måste vinnas för himmelen.

Jag vaknade upp liksom ur en dvala och i ett förklarat ljus såg jag saker, som aldrig tidigare hade varit levande för mig. —

Plötsligt blev jag också varse att ett under hade skett med min kropp. Under flera år hade jag nämligen haft väldiga besvär med mina knän. Tidvis var det så svårt att jag endast med möda kunde böja dem för svullnadens skull. Nu kände jag hur allt detta var borta. För första gången på mycket länge kunde jag böja mina knän utan smärta. All ära tillhör Jesus! —

Tänk, att då allt syntes hopplost, då kom Jesus med sin kärlek och gjorde vad människor icke förmådde.

Helle Israelsson,
Vetlanda.

JESUS, VÄRLDSFÖRBÄTTRARE
Forts. fr. sid. 11.

en underbar gemenskap. Man hade inget behov på den tiden att hävda sig i någon slags religiös konkurrens. Därför fick heller inget religiöst system äran utan Herren fick hela äran. Inte underligt att det skedde stora tecken och under.

□ □ □

Jesus är ingen världsförbättrare. Han är en nyskapare. Därför skall han inte nöja sig med att ha denna gamla av synden förbannade värld sådan den är. Hans frälsningsverk garanterar att hela världen skall födas på nytt.

Det innebär ingen tvångsfrälsning, utan betyder att all skåde-

plats för synden är prisgiven åt Guds domseld. Snart skall denna under förgängelsens lagar underkuvade skapelse upplösas i sin ursprungliga energiform. Himlakropparna skall upplösas av hetta och jorden och de verk som äro därpå skall brännas upp. —

Ur Guds suveräna skaparhänder skall en ny värld träda fram. En ny himmel och en ny jord förbida vi efter hans löfte. Den värld som nu är, är dömd till undergång och sparad åt eld.

Därför har Gud aldrig kallat sitt folk att syssla med världens reformering, men att förkunna ett korsets evangelium som är en Guds kraft till frälsning för var och en som tror. Endast genom denna förkunelse kan en underfallet plågad och pinad mänsklig-

het möta Nyskapelsens och Livets Herre och i den tillkommande tidsåldern för evigt bli ett föremål för Guds godhet och kärlek. "Men Gud, som är rik på barmhärtighet, har för den stora kärleks skull, varmed han har älskat oss, gjort oss levande med Kristus, oss som voro döda genom våra synder. Av nåd ären I fräslsta! Ja, han har uppväckt oss med honom och satt oss med honom i den himmelska världen i Kristus Jesus, för att i *de kommande tidsåldrarna* bevisa sin nåds översvinnliga rikedom genom godhet mot oss i Kristus Jesus. Ty, vad intet öga har sett och intet öra har hört och vad ingen människas hjärta har kunnat tänka, vad Gud har berett åt dem som älska honom." —

JESUS

HÖGAKTUELLT

Världsförbättrare Religiös partimakare eller Nyskapare?

Av Agne Bark

När Gud sände sin Son i världen gjorde han det för att världen skulle bli frälst genom honom. Joh. 3:17.

Guds syfte var inte att förbättra världen. Guds syfte var att frälsa världen.

Nu har den religiösa världanden satt likhetstecken mellan dessa diametralt motsatta målsättningar. Om Gud haft som avsikt att förbättra världen hade han inte behövt sända sin Son. Förbättringar har världen alltid haft på sitt program alltsedan Kains dagar. Men den frälsning som Gud genom sin Son erbjuder avser inte att bättra på det gamla. Genom Jesu död och uppståndelse erbjuder han oss *ett helt nytt liv*. "Alltså, om någon är i Kristus, så är han *en ny skapelse*. Det gamla är förgånget; se något nytt har kommit!"

Det säges inte att det gamla är *förvandlat* eller *förbättrat* utan det säges att det gamla är *förgånget*.

Att det behövs ett så radikalt ingripande är orsakat av att människosläktet är ett fallet släkte, så fördärvat i grund och botten att Gud aldrig kan bygga upp någonting gudomligt på denna fördärvade grundval.

Den gamla naturen kan aldrig repareras. Därför är frälsningen ingen reparationsverkstad utan *en nyskapande kraft*.

Människan är i sitt förhållande till Gud död genom överträdelse och synd, och en död kan inte arbeta sig fram till liv. Inte heller kan man återföra de döda till livet genom att sminka dem. Det måste till ett gudomligt under. Frälsningen är ett sådant under där vi inom oss får en källa vars vatten springer upp med evigt liv. Jesus kom för att vi skulle ha liv. Han presenterar sig själv som vägen, sanningen och livet. Skriften betygar: "Den som har Sonen, han har livet; den som icke har Guds Son, han har icke livet."

□ □ □

Här räcker det inte med att vara kristligt intresserad eller religiöst lagd. Du måste ha gudomligt liv. Det finns många underliga uppfattningar om vad frälsning är. Många menar att det är ett problem som allenast tillkommer statskyrkan att syssla med. Ett problem som löses genom medlemsintagning, dop och konfirmation.

Man har på ett lättvindigt sätt löst problemet att komma undan den tränga porten. Och frikyrkorna följer villigt efter. Den gamle ormens slogan praktiseras: "ju bredare väg, ju flera anhängare." Men Jesus har aldrig varit ute efter anhängare. Han söker efterföljare.

Trots käbblet på det religiösa marknadstorget står Jesu ord kvar. "Gån in genom den tränga porten. Ty vid och bred är den väg, som leder till fördärvet, och många äro de som gå fram på den; och den port är träng som leder till livet, och få äro de som finna den."

Lägg märke till vilken port det är som är träng. Det är inte porten in i olika religiösa system, partier, bekännelser, samfund, riktningar och rörelser som är träng. Det är porten till livet som är träng. Vad hjälper det att slusas in i ett religiöst system om man inte kommer in i livet.

Porten in i Den allmänna meningens synagoga är inte träng. Om man skattar högre att bli ärad av människor än att bli ärad av Gud då får man naturligtvis akta sig för att ha något att göra med sammanhang där den föraktade Nasareen verkar. Det gäller att hålla religionen på ett sådant plan att köttet inte får illa. Kan man sedan bara upprätthålla en aktningvärd religiös bekännelse, så kan man slå sig till ro och bli

en konserverad köttbit i den religiösa traditionens skafferier. *Ingen erfarenhet av den gudomliga kärlekens ljuvlighet. Ingen bävan inför Guds vrede. Ingen fröjd över Guds löften. Ingen förskräckelse för hans hotelser.* Man har seglat in i den köttsliga säkerhetens hamn och känner sig trygg och självförförad. Man är fixerad i ett religiöst mönster där gudomliga livsrörelser aldrig tillåtes distrahera den sterila dagordningen.

Väl kan det finnas många punkter på programmet när det gäller att rationalisera den kristna verksamheten. Men det är samma ande i den rationaliseringen som den som härskade i den gamla judiska helgedomen på Jesu tid. Man hade ordnat det bekvämt för sig med växlare och duvomånglare. Men Jesus tog ett gissel och gjorde rent hus. Varför? Bönehuset hade blivit en rövarkula.

Jesus är intresserad av gudomligt liv, inte av rövarliv.

Varför är det så mycket av tjuv- och rövarmentalitet i våra dagars kristenhet?

Måhända beror det på att många inte kommit in genom livsporten utan slunkit in någon annan väg. Jesus säger ju: "Den som inte går in i fårahuset genom dörren, utan stiger in någon annan väg, han är en tjuv och en rövare. Jag är dörren; den som går in genom mig, han skall bli frälst." Genom den breda samfundsportalen kan man gå in utan ödmjukhet och hjärteförkrosselse. Men förhållandena innanför staketet blir också där-efter.

Men när rövarlivet kommer ut, då kommer behovets barn in. Blinda och halta kommo fram till honom i helgedomen och han botade dem. Och lovsången steg upp inför Gud. Men det förtröt den officiella religionens representanter.

Vår tids överorganiserade kyrkor har rationaliserat bort Guds kraft och känslan för de förlorade. De drar sitt industribetonade, känslolösa mötespositiv utan tårar, utan hjärta och utan hänförelse. Nödens barn går ut och in i gudstjänsterna utan att nås av en hjälpande hand. Ett radikalt avslöjande av den hycklande falska religiositeten öppnar ännu i dag dörrarna för behovets barn. Kristenhetens avfall är ditt och mitt ända tills vi öppet vågar träda fram med Guds ord och i Andens kraft gå till rätta med miss-

förhållandena och röja undan den bråte som hindrar Guds kraft.

□ □ □

Ordets makt behöver nu mer än någonsin få tillfälle att uppenbara det djupa fördärv som finns i människans väsen, så det blir klart att det finns ingen väg till frälsning vid sidan av den tränga porten. Jag har många gånger funderat över hur illa den breda samfundsporten passar ihop med den tränga samfundssynen. Det stämmer inte alls. Att komma innanför samfundsmurarna är jämförelsevis lätt men om någon frihetslångtande själ skulle vakna och önskar komma utanför murarna, då slår man honom i huvudet med de mest härresande bibeltillämpningar. Då tar man fram Hebr. 10:25, "Låt oss icke övergiva vår församlingssamfundsskap såsom somliga hava för sed..." Så lägger man i det ordet in en diametralt motsatt betydelse mot vad det verkligen har. Det brukas som en samfundssnara för att hålla kvar levande själar i ett dött religionssystem. I stället är ju det ordet en ohygglig dom över all proselytiskt och allt påvligt förtryck. Grundtextens uttryck är betydligt klarare och översättes så här: "Låt oss inte övergiva vårt församlande till Kristus."

Detta är domen över kyrkornas och samfundens exploatering av människor. Samfundsprestigen är angelägen om att samla för sig. Dopet blir inte ett dop till Kristus utan ett partidop. Predikanterna blir inte Jesu språkrör utan uppträder som samfundets uppstyltade representanter. Det verkar som om medlemskort och matriklar i predikanternas händer blev förvandlade till himmelrikets nycklar. Som en föreståndare harplade ur sig till en syster som gått på fria möten, gripits av Gud och kände Guds ledning att begära utträde ur det gamla sammanhanget:

"När jag nu stryker ditt namn i matrikeln så sker en liknande företeelse i himmelen." —

Men då sa' systemen: "Så lång penna har du inte."

Nej, pris ske Gud, för det. —

När Lukas i Apostlagärningar-na tecknar den första tidens väckelse så brukar han ett härligt uttryck fritt från partitänkande. "Ännu flera trodde och slöto sig till Herren." De som sluter sig till Herren de finner varandra i

Forts. på sid. 9.

JESUS vill börja på nytt också i ditt liv

av *Evy Dahlberg*

Jesus vill börja på nytt!

Redan som 13-åring fick jag nåden att lära känna Jesus och ta emot honom som min personlige Frälsare. Redan då erfor jag hans kallelse att en dag gå ut på skördefältet för att tjäna Honom. —

Men satan var vred och han gjorde allt för att locka mig ut i världen. En dag stod jag där, åter ute i världens mörker utan Jesus, utan frid, utan glädje, utan hopp. —

Ären gick och jag kom allt längre ut i synden. Men Jesus lämnade mig inte, trots att jag lämnat Honom. Han kallade mig tillbaka, men det var många band som höll mig bunden. Det tycktes mig omöjligt att åter få uppleva samma härliga

frälsning och att bli löst från alla dessa band som nu höll mig fast. — Men en dag när jag satt på ett tåg, kom där en man och delade ut traktater på vilka det stod: Vad skall du göra med Jesus? —

Jag tyckte att orden lyste som en eldskrift och det blev med ens klart för mig att Jesus fodrade ett svar. Skulle jag ta emot honom eller förkasta honom?

Jag kunde inte längre vara passiv inför den frågan. —

I den stunden tog jag emot Jesus på nytt i mitt hjärta, och från den dagen har jag åter fått vandra tillsammans med Honom.

Jag fick uppleva hur allt blev

förvandlat, och hur allt blev nytt i mitt liv.

Du som en gång ägt Jesus i ditt liv, men lämnat Honom för denna världens njutning, till dig vill jag ställa samma fråga som jag fick: Vad skall du göra med Jesus? —

Skall du ta emot Honom på nytt och åter få uppleva samma salighet och frid som du en gång ägde? Eller skall du vända dig bort ifrån Honom och för alltid förkasta Honom? —

Se dig ej omkring på alla svårigheter du har utan se på Jesus. Det är Han som skall utföra sitt verk med dig. Han vill börja på nytt i ditt liv.

Maranatahälsningar

Evy Dahlberg
Vetlanda

SEGERTIDER I JÖNKÖPING

av Donald Bergagård

Till vänster talar Elijaa tolkad av Roland Lundgren. Överst till vänster skall tre vänner döpas i Baptistkyrkan. Nederst: Bild från påskkonferensen.

påskdagen med tre möten och annandag påsk med två möten.

I samtliga möten var det mycket god tillslutning. Sådana härliga möten skall sent glömmas. En stark och för allas hjärtan djupgående förkunnelse präglade hela helgen. Bröderna Elijha Akahenda från Afrika talade, tolkad av Roland Lundgren från Falköping, Anders B. Andersson, Stockholm, samt Sigurd Larsson, Vansbro, förkunnade Guds ord med frimodighet och kraft. Förkrosselse och jubel avlöste varandra i mötena.

Strax före påsk predikade

Erik Gunnar Eriksson, Borlänge, i en mötesserie. Längtan- de själar sökte Gud och många lyssnade till Guds ord. I serien hölls en dopförrättning i Baptistkyrkan Betania en torsdagskväll, då tre nyfrälsta döptes av Donald Bergagård. Hela församlingen är fylld med tro och heligt Ande och väntar att segertiderna skall bli större och mäktigare nu innan Jesus kommer.

Då detta skrives har vi Arne Imsen på besök som med stor kraft predikar sanningens budskap.

Maranataförsamlingen i Jönköping gläds över Guds gränslösa nåd i dessa dagar. Det har varit en lång tid av andlig vårluft, och många har fått möta Gud till förnyelse, frälsning och upprättelse.

Nu närmast ligger en underbar påskhelg bakom med härliga möten. På skärtorsdag kväll började mötena och fortsatte sedan på långfredagen i Aulan, Fredsgatan, med tre möten. Denna dag hade stora skaror samlats från norr till söder, från öster och väster. På lördagen var det möte i samma lokal. Mötena fortsatte sedan

STOR PINGSTKONFERENS I JÖNKÖPING

i Väckelse-Tältet. (Se ortspressen för vidare informationer.)

Evangelist DAVID GREENIGE från London m. fl. vittnen talar och sjunger.

Donald Bergagård med tillresande och församlingens sångare.

Hjärtligt välkomna från när och fjärran!

Maranataförsamlingen.

”Det är fullbordat”

Predikan av Helge Erixon

Forts. från föregående nr

Översteprästen i gamla förbundet var en medlare mellan Gud och människorna. Jesus är det nya förbundets överstepräst — präst, inte efter Arons sätt, utan efter Melkisedeks sätt, till evig tid. Vi läser: ”Men Kristus kom såsom överstepräst för det tillkommande goda; och genom det större och fullkomligare tabernakel som icke är gjort med händer, det är, som icke tillhör den skapelse som nu är, gick han, icke med bockars och kalvars blod, utan med sitt eget blod, en gång för alla in i det allra heligaste och vann en evig förlossning. Ty om redan blod av bockar och tjurar och aska av en ko, stänkt på dem som hava blivit orenade, helgar till utvärtes renhet, huru mycket mer skall icke Kristi blod — då han nu genom evig ande har framburit sig själv som ett felfritt offer åt Gud — rena våra samveten från döda gärningar till att tjäna den levande Guden!” Hebr. 9: 11—14.

Jesus bereddes en kropp, blev människa, för att kunna utföra det vi här läste om. Aposteln Petrus framhåller samma sak: ”I veten ju att det icke är med förgängliga ting, med silver eller guld, som I haven blivit lösköpta från denandel I förden i fåfänglighet, efter fädernas sätt, utan med Kristi dyra blod, såsom med blodet av ett felfritt lamm utan fläck.” 1 Petr. 1: 18—19.

Jesus var den felfria, fläckfria och fullkomliga människan — vi har ju tidigare sett hur han på varje punkt fullbordade Guds lag — och därför kunde han frambära ett rent, fullkomligt offer — bli Guds offerlamm som slaktades för världens synd. —

Jesu kropp är förlåten mellan det gamla och det nya förbundet. I hans kropp mötes den gamla och den nya människan. Lagen hör ihop med den gamla — nåden och den nya hör ihop. Det är i den gamla människan som lagen och kraven har sina rötter. —

Jesus har framburit sig själv, sitt blod, som ett fullkomligt offer, en fullkomlig människa där lag och krav blivit kött och blod, i tanke, ord och gärning. —

Gud har ingen fordran längre på människan utifrån lagens synpunkt — Gud talar inte längre om buden. Den moraliskt-religiösa, men oomvänder

da människan har sitt största intresse i lagen. Den nya människan vet att Gud nu har en annan fordran på människorna. Människorna i dag ställs inte i relation till Moses och till lagen, utan till Golgata och till Kristus, som där blev korsfäst, död och begravnen, men uppstånden. Lagen har i Kristus fått sin ände till rättfärdighet för var och en som tror. —

■ ■ ■

Om detta har man resonerat och diskuterat under århundradenas lopp. Man har sagt att denna lag måste ha gällande kraft i samhället och framförallt vara normgivande för varje kristen människa. Lagens krav är formen efter vilken en helgad människas liv skall utgestalta sig, säger man. —

Detta är fullständigt felaktigt. —

Vi vet hur Paulus predikade: ”Ty för dem ville Gud kungöra huru rik på härlighet den är bland hedningarna, denna hemlighet, vilken är Kristus i eder, vårt härlighetshopp! Och honom förkunna vi för vår del, i det att vi förmana var människa med all vishet, för att kunna ställa fram var människa som fullkomlig i Kristus. För det målet arbetar och kämpar jag...” Koll. 1: 27—29.

Att förkunna det rena och fulla evangeliet betyder att förkunna en fullkomlig människa — Kristus och att framställa varje människa fullkomlig i honom. —

Vi har sett hur Jesus levde sitt liv och fullkomnades — växte i nåden. Den pånyttfödda människan står också under växandets lag och för att det skall kunna ske måste hon ständigt förbliva i nåden. Nåden får aldrig förvandlas till krav. —

Jesus säger att Guds rike kan liknas vid en man som sår sin säd. Säden börjar gro och växa. Först strå, sedan ax och omsider fullbildat vete, säger Jesus. Vad som sker i Guds rike står alltid under växandets lag. Vi förstår detta bättre när vi sett hur Jesus växte fram till fullkomning.

Det är det som har liv — det Gud skapat, — som växer: ”Ty hans verk äro vi, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar vilka Gud förut har berett för att vi skola vandra i dem...” Ty i sitt kött gjorde han om intet budens stadgelag, för

att han skulle av de två, i sig skapa en enda ny människa och så bereda frid." Efs. 2: 10—15.

GUD HAR SKAPAT EN ENDA NY MÄNNISKA — EN FULLKOMLIG MÄNNISKA — I KRISTUS. Förlåten är rämnad — skiljemuren är nedriven — budens stadgelag är gjord om intet.

■ ■ ■

Upplever vi detta kommer vi också tillrätta med kraven. —

Det är kraven som gör oss olyckliga, förtvivlade, som får oss att misslyckas och gör oss svaga därför att de *driver oss bort från nåden och från Kristus* och in på områden där djävulen

opererar. Lever vi i Kristi Ande då vandrar vi i förutberedda gärningar. Genom dopet till Kristus är den gamla människan död och begravnen med honom, och en ny människa uppstår. "Nu lever icke mera jag utan Kristus lever i mig..." säger Paulus. —

Jesus Kristus är den nya och levande vägen — vägen, sanningen och livet. Med full trosvisshet och med rena samveten kan vi gå fram på den vägen. Så börjar Jesu liv på nytt i varenda människa som tager emot honom — växer — fullkomnas — vandrar i Anden som han vandrade.

TROR DU PÅ MÄNNISKOSONEN — EN FRÅGA SOM KRÄVER SVAR

"Skulle då Gud icke skaffa rätt åt sina utvalda, som ropa till honom dag och natt och skulle han icke hava tålmod med dem? Jag säger eder: Han skall snart skaffa dem rätt. Men skall väl Människosonen när han kommer, finna tro här på jorden?"

Luk. 18: 7—8.

När Jesus gick här nere bland människorna ställde han denna fråga: "Skall väl Människosonen när han kommer finna tro här på jorden?" —

Det var en fråga som sträcker sig ända fram i vår tid. Jesus visste vad som skulle gå över jorden. Han visste att stunden, då han skulle dö för världen, nalkades. Han visste också att när han fullbordat sitt verk här nere, skulle han fara upp till sin fader, för att bereda rum åt oss. Sedan skulle han komma tillbaka för att hämta oss till sig.

Nu är tiden snart inne då Människosonen skall komma igen och nu ställer han samma fråga igen: "Skall jag när jag

Mariann Bengtsson.

kommer finna tro här på jorden?" Hör du Jesu nöd bakom frågan, när han skådar ut över världen i dag? Han ser hur människorna rusar åstad utan att lyssna till hans röst. Hur de kämpar för att utrota Gudstron från jorden. Talet om korset har blivit en dårskap och hans blod trampar de under sina fötter.

När Jesus ser allt detta ställer han frågan: Skall jag när jag kommer finna tro här på jorden? Om du lyssnar noga, hör du, att denna fråga rymmer

så många andra frågor. Det är nöd i Frälsarens hjärta när han frågar: "Kom jag förgäves hit ned till jorden? Var min död på korset till ingen nytta? Hjälper det inte att jag, ända sedan jag kom hit upp till min fader, har suttit på hans högra sida och bett och manat gott för människorna? Skall någon orka hålla ut tills jag kommer? Skall någon få uppleva himmelens härlighet, som jag har berett åt dem alla? Skall någon ha kvar tron på mig när jag kommer? Eller var hela frälsningsverket förgäves?"

Nu kanske du säger: Det är klart att jag tror på Människosonen. Men det räcker inte bara att tro på hans existens. Du måste ock ge honom ditt liv och bekänna att han är din Frälsare och att du tillhör honom. När du gjort det skall du verkligen få uppleva vad det är att tro. Till sist: TROR DU PÅ MÄNNISKOSONEN? Frågan kräver ett ärligt svar av dig.

Mariann Bengtsson
Örebro

FÖRAKTA EJ *den ringa begynnensens dag!*

av Marita Hammar

"Ty vem är den som vill förakta den ringa begynnensens dag..." De orden uttalades en gång av profeten Sakarja. Då gällde det att återuppbygga Jerusalems nedrivna murar och tempel. Det var ett stort arbete som med deras oansenliga resurser föreföll omöjligt att fullborda. Många fiender försökte försvåra deras arbete. Men med mursleven i den ena handen och vapen i den andra fullbordades dock verket. Dagen kom då allt stod färdigt som ett vittnesbörd om Guds gränslösa makt.

Vi som evangelister ställs många gånger i situationer då allt ser hopplöst ut.

Vi har också upplevt kallelser att gå ut för att fullborda ett uppdrag, som Gud gett oss. Många gånger har vi inte alls vetat hur arbetet skulle gestalta sig, men i Jesu namn, har vi fått foga sten vid sten i byggnadsverket, medan den andliga striden gått vidare. —

Jag minns då jag, tillsammans med min kamrat Sigrid Andersson för snart fem år sedan, för första gången kom till Vetlanda. Det enda vi hade att förlita oss på var Guds kallelse. Det var kamp och strid många gånger. Det var den ringa begynnensens dag. Men Jesus var med oss på ett underbart sätt och alltefter som tiden gick, fick vi se, hur Gud tog ut den ene efter den andre för sitt verk. Skaran av arbetare för-

ökades, som sida vid sida med oss, kämpade för evangelium.

I tro vågade vi också utöka vårt arbete till andra platser här i Småland. Väckelsens eld spred sig och människor sattes i brand för himmelen. —

Efter två år fick vi draga vidare mot nya uppdrag på andra platser, men det verk som Gud påbörjat har sedan dess fortsatt på ett underbart sätt.

När detta skrives är jag åter i Vetlanda för ett kort besök. När jag ser den stora ungdomsskaran som har vuxit fram har jag stor orsak att vara glad. Då vi i början stod där, så gott som ensamma, med våra gitarer, var det sannerligen "en ringa begynnensens dag". I dag är det många instrument och sångarskaran är stor.

Vi vet att sommarens tältmötesserie skall bli en skördetid, då många skall bärgas för himmelen.

En sak har jag fått lära mig under de år jag varit ute på fältet: Om vi är många eller om jag får stå alldeles ensam har inte så stor betydelse. Det enda som betyder något är att Gud är med oss. Är Han med då kommer arbetet att gå framåt, skaran växa ut och förökas.

Snart skall vi få "föra fram slutstenen under jubelrop". Arbetsdagen är slut och Jesus hämtar oss till sin himmel.

Marita Hammar

Mörkrets valde eller Sonens rike?

Det är verkligen underbart att vi äger en sådan STOR JESUS, som har makt att föra oss från mörkret till ljuset. Ära vare Gud! —

Det står så gripande i Rom. 13, 11 att vi ska vakna upp ur sömnen. — Du som icke är frälst: Gud vill väcka dig upp från syndasömnen, så du inser att du går evigt förlorad, om du icke blir frälst. NU ÄR TIDEN INNE ATT DU SKA VAKNA!

Det är så underbart att Gud har samma kraft till förfogande nu som fordom. Pris ske Gud! Blodskraften löser dig underbart om du kommer till Jesus och ber om rening. (Joh. 1 brev 1: 7.)

Du kanske tror att detta är bara teori? Nej, verkligheten i

Jesus Kristus. Ära vare Gud, att Han lever och vunnit seger över död och grav. Jesus vill ta gestalt i ditt liv och bli en underbar verklighet för dig. Halleluja! Det är full seger i Jesus. Det kan hända vad som helst nu, när Jesus kopplar kraften på. Den genomströmmar hela din varelse och du blir härligt löst och fri. Sedan åker mörkret ut då Jesus kommer in i ditt liv. Då strömmar Golgatakraften till dig och du blir en ny skapelse i Jesus Kristus. Ära vare Jesus. —

Du, min käre vän, som icke har upplevt andens dop i ditt liv: Jesus vill nu döpa dig i Helig Ande. Då faller Guds eld över ditt liv och du får prisa Gud på Kanaans nya tungomål.

Det är många människor i dagens läge som äger ett sken av Gudsfruktan, men icke vill känna till kraften. Om du är en sådan själ så vill Gud väcka dig upp. Pris ske Gud! Då kommer du ut i den dubbla ström-

Sven-Erik Jonasson.

men. Ära vare Gud och Lammet!

Om du vill taga emot hälsa i Jesu namn, så vill Han hela dig underbart NU. Där du sitter skall den helande kraften strömma till din kropp och du blir helad. Då får du uppleva att Jesus är densamme som fordom.

Tag emot Frälsning, Andedop, Förnyelse och Hälsa i Jesu namn! JESUS VILL MÖTA DIG NU!

Maranatahälsningar
Sven-Erik Jonasson
Sävsjö

Jag är glad — jag är FRÄLST

Smaken och sen att Herren är god. Säll är den man som tager sin tillflykt till honom.

Ps. 34: 9.

Jag är så glad att jag redan som liten pojke fick lämna mitt liv åt Jesus. Gud har varit underbart god mot mig. Det sista året har jag upplevt Jesus på

ett särskilt sätt i mitt liv. Gud har fört mig närmare sig och gjort klart för mig att tiden är kort och att Jesus kommer mycket snart igen för att hämta sin återlösta skara. Må vi som är frälsta verkligen vara gripna av detta och därför göra vad vi kan för att rädda så många som möjligt för himlen.

Jag vill tala om för dig som ännu inte är frälst att du blir aldrig riktigt lycklig förrän du börjar vandra i gemenskap med Jesus. Låt Jesus Kristus komma in i ditt hjärta, som din personlige Frälsare. Endast Han kan ge livet mening och innehåll. Och Han skall låta välsignelser strömma över ditt liv.

"Talet om korset är en dårskap för de som går förlorade, men för oss som bliva frälsta är det en Guds kraft." Den som helt vill följa Jesus och gå Guds väg blir aldrig accepterad i denna världen, utan man upplever att man är en gäst och främling här, men det betyder så litet vad människor säger om man blott har Guds välbehag över sitt liv. Då blir man verkligt harmonisk och lycklig.

Bo Ljung
Vetlanda

JESUS LÖSTE MIG

**Präst
Läkare
Anstalter
Polis
Fängelse
kunde
inte
hjälpa**

Nils Stålberg.

Jag har ofta känt mig manad att i Midnattsropet berätta om vad Jesus gjort med mitt liv. Då det nu sker är det under bön till Gud att det ska bli till välsignelse och hjälp för någon som är i samma hopplösa situation som jag själv en gång befann mig i. —

Jag var det svarta fåret i en stor syskonskara. Redan som tioåring började min kriminalitet att göra sig märkbar. Jag var oärlig i skolan och gjorde mig skyldig till olika saker som tvingade lärarna att sända mig till uppfostringsanstalt. —

Så började mitt liv. En hopp-lös rundvandring — ett liv i vilket brott och straff var de förnämsta ingredienserna. Det var sällan mer än några månader mellan varje gång jag befann mig utanför fängelsets murar. Gång på gång rymde jag från fängelser och anstalter, jagades av polis och myndigheter — var ständigt på flykt. —

Jag betraktades som ett hoppplöst fall. — Det fanns ingenting att göra. —

Jo — min mor, som delvis kände sig vara orsak till mitt liv på grund av en händelse i sitt förflutna, fick en oerhörd nöd för mig och började bedja till Gud. — Och det gav resultat — pris ske Gud och Lamm. Gud hör bön — Gud svarar på bön. —

Just då satt jag på ett fängelse i Karlskrona. En dag när jag satt i min ensamma cell talade Gud till mig med en röst, tydlig som en människas, men med en förkrossande kraft:

"Stå upp och läs din Bibel." —

Jag var mycket okunnig om vägen till frälsning och hade ingen aning om hur jag skulle kunna bli löst från min syndabörda, min skuld och alla de band som så ohjälpligt band mig fast vid ett fortsatt liv av kriminalitet och brott. Från den dagen började jag dock läsa Guds Ord. Och när jag blev fri från mitt straff var jag dock inte fri från den harpun som Gud skjutit in i mitt hjärta den gången. —

Syndabördan blev tyngre och tyngre. Själafienden försökte få mig att ta mitt liv, men samtidigt gjorde Gud klart för mig att min olycka var en följd av mina egna handlingar och att ett självmord inte kunde lösa mitt problem — jag var ju en evighetsvarelse. —

Jag hade ingen människa att tala ut med om mina problem.

Av en präst fick jag beskedet att det var mina nerver som spökade och att jag skulle nog bli bra bara jag kom under läkarvård. Jag var mycket besviken när jag gick ifrån honom. Jag visste att inga läkare eller mediciner i världen kunde lindra de kval jag led. Tänk om jag i den situationen hade träffat en levande kristen, som kunnat visa mig vägen till "Guds Lamm som borttager världens synd". —

När jag första gången kom in på ett väckelsemöte var jag ett människovrak, nedsmutsad av synd till både ande, själ och kropp. — Här fick jag veta vägen till frälsning och befrielse. Det var en upplevelse som ändrade på hela mitt liv när jag fick böja mig vid korset. När jag cyklade de fyra milerna från mötet, hem till mitt föräldrahem, tonade en lovsång till Gud i mitt hjärta. Friden fyllde mitt inre och en oförklarlig livslust drev ut allt missmod. Fräls-

ningsglädjen välde in i mitt arma hjärta som en flodvåg som förut varit uppdämd. Jag kände att jag kommit i kontakt med himmelska krafter. —

Efter några dagar började Gud tala till mig om mitt förflutna och han fick hjälp av mitt eget samvete. Gud ville att jag skulle, där det var möjligt för mig, lägga tillrätta där jag förbrutit mig — bekänna brott som ännu inte var uppdagade för människor, men som Gud hade reda på. —

Jag kämpade emot en tid — att gå till polisen skulle betyda ett nytt, långt fängelsestraff. Guds hand vilade tung över mig i de dagarna och jag kände att detta måste klaras upp här i tiden medan nådatiden är. Gud är nådig men han är också rättfärdig. Jag var tvungen att gå till polisen och bekänna ett tjugotal brott som jag begått mot mina medmänniskor. Jag blev ställd inför rätta och dömd till fyra års fängelse. Men hur underbart var det inte att erfara hur friden på nytt fyllde mitt hjärta. —

Tiden i fängelset genomlevde jag med Guds hjälp även om det kändes hårt från början. Gud var med mig dag efter dag, hörde mina böner och lät mig vandra i förutberedda gärningar. Detta är nu flera år sedan. Jag lever nu ett normalt liv. Jag har ett bra arbete, en god hustru och ett vackert hem, men störst av allt är det att jag är fri från min syndaskuld, fri från samvetets anklagelser, renad i Jesu dyrbara blod och får vara med i den skara som väntar Jesus, och en dag, då brudskaran skall gå att möta honom på himmelens skyar, också jag av nåd skall vara med.

Nils Stålberg,
Malmö

4 KRISTNA 4

OPINIONSILDARE

NU — DÅ

VISSTE DU

att:

chefredaktören

PER WRIGSTAD

och

ledarskribenten

OLLE PALMBORG

på

(S)EXPRESSEN (fp)

ÄR.

och

grovarbetaren

FREDRIK AUGUST BOLTZIUS (d. 1910)

samt

folkskolläraren

NILS FRYKMAN (d. 1911)

VAR.

medlemmar i **Svenska Missionsförbundet**.

Fotnot:

Svenska Missionsförbundet är känt som landets största fri**KYRK**Orörelse framsprungen ur förra århundradets friförsamlings**VÄCKELSE**. —

EXPRESSEN landets mest framgångsrika exploatör av den **kommersialiserade normlösheten**.

1 Kor. 12: 12—28.

Det fanns något i Korint som både Paulus och himlen räknade högre än allt annat som fanns där — det var Guds församling. Och Gud vare tack, att det även i vår tid, på många platser runt vår syndfulla jord, finns något som Bibeln kallar Guds församling.

Vilken rikedom av nåd att få vara med i GUDS församling. Det är ju denna skara som Jesus skall hämta hem till himlens sälla land för att vara tillsammans med Herren i evighet och uppleva fullkomlig lycka utan någon ände.

Hur blir då en syndfull människa med i Guds församling?

Genom pånyttfödelse. Genom ett nådesingripande som radikalt förvandlar människan inifrån och gör henne till något helt annat än hon tidigare var. En ny skapelse i Kristus Jesus, delak-

bilder. En av dessa är människokroppen. Vi läste om detta härovan. Och huvudet för denna kropp är Jesus. Kol. 1: 18. Och varje frälst broder och syster är en lem i denna kropp. Hur viktigt är det inte att varje lem fungerar efter Guds vilja. Han vill utrusta var och en med både naturliga och andliga gåvor så att det är möjligt att utföra just de uppdrag som man är kallad till. Den som är öga han skall se vad andra icke ser och detta skall han kungöra i församlingskroppen. Den som är öra han hör vad andra icke hör och detta skall han meddela. Den som är mun han skall tala vad Herren ger honom att tala.

Det finns många olika lemmar i en kropp. En del är framträdande, under det att andra finns mer i skymundan. Men alla har sin funktion att fylla. Ingen är överflödigt och ingen klagar över sin ställning eller sin uppgift. Alla lyder order

Jonas Näslund.

VAD ÄR GUDS FÖRSAMLING

av Jonas Näslund

tiggjord av gudomlig natur, helt nya intressen, ny vilja, ny håg, ny syn och ett nytt mål. Och med en jublande lovsång i hjärta och mun.

Vill du uppleva detta? —

Då får du, just nu, komma till Jesus. Han står med öppen famn och vill frälsa dig nu. Och samma ögonblick du gör denna erfarenhet så är också du med i Guds församling. —

Guds församling är inte något som följer geografiska gränser eller matrikelförda församlingsordningar. Guds församling tillhör varje frälst själ.

Och själva namnet på Guds församling säger oss att den är Hans egendom. Och det Gud äger bör Han ha full rätt till att bruka efter sin egen vilja. En frälst människa är icke sin egen. Hon skall vara så överlåtten till Gud att Han kan använda henne på det sätt Han vill. Detta är allvarligt, men borde vara självklart.

Guds församling har i Bibeln liknats vid olika

från huvudet. På samma sätt bör det fungera i Guds församling.

Tyvärr finns det många lemmar som fungerar dåligt där. Orsakerna kan vara flera. En del knotar över den uppgift de fått. Den som har blivit ett lillfinger vill hellre vara ett öga och den som har blivit en tå är missnöjd över att han inte blivit en mun. Men man glömmer att alla de olika lemmarna är nödvändiga och att det är Gud som har bestämt vars och ens uppgift. Det viktigaste är inte vad man är, utan att man fungerar efter Guds viljas plan. Ett annat hinder är ofta att man samtidigt med att man är i Guds församling, också är organiserad i någon religiös förening. Detta kan vara ett stort hinder till att fungera efter Guds vilja. Det kommer ofta sådana bröder och systrar på våra möten. Men de är helt avkopplade från sina uppgifter. De varken spelar, sjunger, profeterar, vittnar eller berder. Orsaken är ofta att de vet att den församling

de är matrikelförda i, inte skulle gilla detta. Därför vågar man inte tjäna Gud. Detta är sorgligt men sant. Att Guds verk blir lidande av detta är helt naturligt.

Jag vill även beröra ytterligare en sak som är orsak till att en del kommer ur den uppgift som man är kallad till. Man kan få in något i sitt liv som åstadkommer detta. Någon synd, något orent eller något i sin tankevärld. Och följden blir att man kommer ur funktion. Jag fick en talande bild av detta för en tid sedan. Jag råkade få flera stick i min högra hand, av de vassa taggarna i en törnrosbuske. Alla de övriga fingrarna klarade sig från detta, men inte tummen. Efter en tid blev den oerhört öm. Och jag måste hålla undan från allt arbete. Det var besvärligt och tidsödande. Men värken tilltog och till slut uppsökte jag en läkare. Han satte på en stålskena ända upp till armbågen och jag fick den nedre delen av armen och handen inlindad och "upphängd". Nu var det inte längre bara tummen som var ur funktion. Nu var hela handen och armen i denna onormala ställning. Detta gjorde att den vänstra handen fick utföra många saker som den inte var ämnad till. Och ändå var det otaliga, högst nödvändiga ting, som jag helt fick utelämnat. Först efter ett par operationer blev jag återställd. Detta onda förde också en annan sak med sig. Min inkomst blev lägre under det att jag fick extra utgifter. Allt detta som en följd av ett, till synes obetydligt stick. Men det fanns något orent med på törntaggen som sedan förorsakade allt detta lidande. Tyvärr får också Guds församling uppleva liknande saker ibland. Någon lem kommer ur funktion, ofta genom småsaker som kommer in. Och det händer också att fler blir indragna. Detta förorsakar församlingskroppen stora lidanden och gör att den inte kan arbeta fullt effektivt. Må Herren hjälpa oss att vi alla är vakna mot djävulens listiga angrepp och att vi var och en fungerar i den uppgift som är oss förelagd. Snart kommer räkenskapens och avlöningens dag. En sak är viss: Jesus skall snart komma och hämta hem sin församling från jorden.

Det råder tyvärr stor okunnighet bland de kristna om vad som är Guds församling. En del tror att det är just den matrikelförsamling där man själv är medlem. Andra har gått ännu längre i förvillelsen och tror att det är en kyrka. Därför får man ofta denna upplysning från sådana människor: Jag tillhör Statskyrkan eller jag tillhör Pingstkyrkan. Men det är ingen kyrka som Jesus skall hämta hem. Nej och åter nej! Det är den levande Gudens församling. Amen! MARANATA!

NYHETER

BESTÄLL I DAG

Korset och stiletten

Häft. 192 sidor. Pris 9: —

En skakande skildring av vad Gud gör idag bland tonårsligor i U. S. A.

Hela de sjuka

Av T. L. OSBORN.

208 sid. Pris inb. 12: 50, häft. 9: 50

Urkristen väckelse i modern tid

Av missionär TAGE JOHANSSON.

"En fantastisk bok ... ett glödande väckelsebudskap ... en bok som gäller läget just nu ... en bok som ingen kristen bör försumma att läsa ..." säger Agne Bark.

Inbunden. 152 sidor. Priset enormt lågt. 4: — med oms.

SPRID DEM I MASSOR — DETTA
BUDSKAP MÅSTE UT!

Klipp ur, ifyll och insänd beställningskupongen till

MIDNATTSROPET, Surbrunnsgatan 60,
STOCKHOLM VA.

Klipp här

TILL MIDNATTSROPET!

Sänd mig mot postförskott följande böcker
(Jag stryker över det jag ej önskar):

.... ex. Korset och stiletten. Häft. 9: —

.... ex. Hela de sjuka. Häft. 9: 50, inb. 12: 50

.... ex. Urkristen väckelse à 4: — med oms.

Namn:

Bostadsadress:

Poststation:

MORALLÄXA...

Forts. fr. sid. 3.

HETER VILL HAN FOSTRÄ OSS TILL SIG, TILL LYDNAD FÖR DEN PÅ BÖNENS VÄG VUNNA ÖVERTYGELSE I VARJE SITUATION OCH TILL PERSONLIGT ANSVAR FÖR JUST DET LIV, SOM BLEV VÅRT. — "Den som syndar, han skall dö; en son skall icke bära på sin faders missgärning... Alltså: jag skall döma var och en av eder efter hans vägar." Läs Hes. 18: 20, 18: 30!

Ur det virrvarr som ofta råder på de moraliska värderingarnas område måste varje frälst individ sikta fram Jesu Kristi rättfärdighets rena guld ur borgerlighetens bigotteri och kulturradikalisternas djuretik.

□ □ □

Frälsningsupplevelsen är alltid en människas personliga uppgörelse med Gud. För tillfället eventuellt närvarande förebedjares rättfärdighet, tro eller åsikter är utan betydelse i denna födel-sestund. Den nöd och förkrosselse, som jaget upplever det ögonblicket är icke ett resultat av föräldrars eller anhörigas synd utan den egna

lösningen håller. "Rannsaken eder själva, huruvida I ären i TRON, ja, pröven eder själva. Eller kännen I icke med eder själva att JESUS KRISTUS ÄR I EDER? Varom icke, så hållen I ej provet." 2 Kor. 13: 5.

GUD UTPLANAR ICKE DET INDIVIDUELLA UTAN RENAR OCH SKÄRPER PROFILEN. HAN BEVARAR DIN PERSONLIGHET SANN OCH ÄKTA, LIKSOM HAN SJÄLV ÄR EN SANN OCH PERSONLIG GUD.

"Alltså skall var och en av oss inför Gud göra räkenskap för sig själv." Rom. 14: 12.

□ □ □

Att bli frälst betyder således icke att gå upp i ett mer eller mindre intetsägande och själlöst kollektiv utan att ställas in under Andens fria ledning i tanke, tro och handling. (Kol. 2: 20—23.) Du får komma till Jesus och bli SANN, ty Han är vägen, sanningen och livet.

"För att vi skola vara fria, har Kristus frigjort oss. Stån därför fasta, och låten icke något nytt träldomsok läggas på eder." Gal. 5: 1. Läs också Gal. 5: 6.

"Låtom oss alltså gå ut till honom utanför lägret och bära hans smälek.

Ty vi hava här ingen varaktig stad, utan söka efter den tillkommande staden."

Hebr. 12: 13-14

onda naturens vända inför sin död och det nya, levande källsprångets hejdlöst framflytande kraft. — "På den tiden skall man icke säga: 'Fäderna hava ätit sura druvor, och barnens tänder bliva ömma därav.' Nej, var och en skall dö genom sin egen missgärning." Jer. 31: 29—30.

Av Jer. 31: 31—34 framgår tydligt, att det nya förbundets upprättande, när en människa omvänder sig till Gud, innebär, att Gud själv träder in i en ANDLIG, PERSONLIG GEMENSKAP med det enskilda människohjärtat. Det blir ett kärleksförhållande, högt över lagbokstevens boja i Andens rena, sanna ljus, där Gud är uppföstraren, som genom helig inspiration skriver sin vilja på människans HJÄRTA. (v. 33.) Denna frigörelse till ett liv i ande och sanning är den enda säkerheten för att "icke göra, vad köttet har begärelse till" enligt Gal. 5: 16. Det är vidare den enda tillförlitliga undervisningen, ty "vad hans smörjelse lär eder om allting, det är sant och är icke lögn. Förbliven alltså I HONOM, såsom den har lärt eder". 1 Joh. 2: 24—28. — Att lösa ALLA sina problem i intim kontakt med Jesus är slutligen den enda garantin för att

Kära vänner, Gud vill bevara Maranataväckelsen i denna suveräna frihet att i fullt och barnsligt förtroende till Herren låta sig ledas av HANS ANDE och den enskilda maranatasjälens att styras av HANS UPPENBARELSE i varje personlig angelägenhet. Detta ställer oss i rätt förhållande till församlingen, medmänniskorna, tiden och världen. (Rom. 14: 14—15 och v. 17—19, d:o v. 22—23.) "Och skicken eder ICKE efter denna tidsålders väsende, utan FÖRVANDLEN eder genom edert SINNES FÖRNYELSE, så att I kunnen pröva, vad som är Guds vilja, vad som är GOTT och VÄLBEHAGLIGT och FULLKOMLIGT." Rom. 12: 2.

Du har rätt och skyldighet att i ORDETS och BÖNENS och ANDENS ljus finna din väg och gå den i tro. Du slipper vara en farisé! Pris ske Gud!

Nils Westberg

MIDNATTSROPET

UTVIDGAT och INTENSIFIERAT.

Detta nummer ytterligare 4 sidor.

CEEP 45 11:—

Vätterbröderna

Vid Jerikos väg/Jag vandrat sista sträckan/Hav tack, o Jesus/Din jaspismur.

NORDLANDS-trion

CCEP 58 11:—

Nordlandstrion

Bönnebarnet/Når du når Guds Himmel/En herlig frelse/Jesus er det beste navn.

CCEP 59 11:—

Ei-kvartetten

Gud i naturen/Hur skall det kännas/Han har öppnat pärlporten/Barnatro.

Evangelii Center

Fack 200 24 — BORLÄNGE 2 — Tel. 0243/105 95 Postgiro 125 99

CCEP 16 11:—

Jag vill ej bedröva Honom igen/Djupt i mitt hjärta/Det urgamlä korset/Ljuvligt och kärleksfullt.

CCEP 60 11:—

Fjugestapojkarna

Ovan där/Jag har hört om en stad/Guldgrävarsången/Go down Moses.

S-661 7:—

Ei-kvartetten

Det lönar sig att tro på Gud/Jag var borta ifrån Herren.

MEP-5

NYHETER

MEP 6

Guds slag pågår. Maran-Ata Musikken, Oslo/Gud er på tronen ennu. Marit og Ingjerd Laubo/Et herlig hjem. Kurt Petersen og Roland Lundgren/En sang har jeg mottatt fra himlen. Torvid Pedersen og Donald Bergagaard.

Donald Bergagaard:
Vi skal fare bortom månen/Jeg vil evig prise lammet. Maran-Ata Musikken, Oslo/På løftenas vagnar/Underbar, underbar.

Klipp här och sänd in kupongen i dag — — — — —

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställas att sändas mot postförskott:

För att ge Er tillfälle för effektivisering av Ert självinnar-nit har vi beslutat att ge Er ett specialerbjudande: Vid köp av 4 st. grammofonskivor erhåller Ni 1 st. av oss uttagen grammofonskiva gratis. Vid köp av 8 st. grammofonskivor erhåller Ni 2 st. skivor gratis, som Ni i Er tur kan evangelisera med.

Namn:

Postadress:

..... st. skivor nr
(5 st. fraktfritt)

..... st. Sångsamling à 34: 50 (69 st. sånger) med noter + passande ringpärm.

..... Hela skivserien, 40 st., 400:— + oms. och porto, mot avbetalning 25:— per månad.

Bostad (Box/Gata):

Telefon:

Kupongen insändes till **EVANGELII-CENTER**, Fack 20024, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99. Jag vill sprida MARANATA-budskapet vidare och beställer en skivserie. Jag betalar 25:— per månad tills full betalning erlagts. (När jag erhåller samtliga skivor löser jag dem med 25:—.)

TÄLTKAMPANJER

I VETLANDA

6—28 maj

Tältet reses på OXBACKEN

ERIK G. ERIKSSON och MARITA
HAMMAR deltagar

STORSAMLING UNDER PINGSTHELGEN

Pingstaften 19.30
Pingstdagen 11.00, 15.00, 19.00
Annandag pingst 15.00, 19.00

ANDERS B. ANDERSSON
deltager

I ÖREBRO

6—28 maj

Tältet reses vid BARONBACKARNA

AGNE BARK, GUNNAR KARLS-
SON, ERIK G. ERIKSSON, GUNNO
ANDERSSON m. fl.

MÖTESTIDER:

Söndagar 11.00, 15.00, 19.00
Tisdagar
Onsdagar
Lördagar

19.30

"SE JAG GÖR ALLTING NYTT.."